

საქართველო
გიგანტი 1972

№11 (1381) 0 8 6 0 6 0 1972

• საქართველო

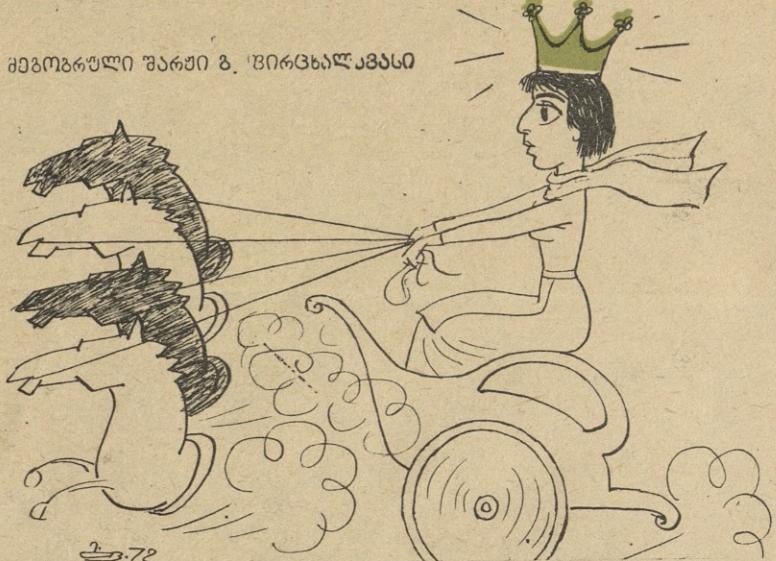
გამოცემის 49-ე წელი ვადი 20 კაბ.

— არ გრცევენიათ, ამ უნიჭო მფრინალს ამდენს
რომ აძიგოთ?!

— აგა, რა ვძნათ? გაპრიტიკებას ვერ ვუგვ-
დავთ და, გადავზუტეთ, იმდენი ვაჟოთ, რომ
სირცევილით დაიჯახ!

ცონა გაურიდეა ევალეს!

მეგობრული შარზი ბ. ზირცხალავაძე

ნონა! — ეს ოქროსიტყვაა ოთხთავი ქართულ ჭადრაკის!
ოთხჯერ დაგდაფუნქს ტრიუმფით და დიდებული დადაფუნით!
დღეს ოთხგზის დედოფალი ხარ — ჩვენი შშვენება უზრდნების!
გიცნობენ, გალიარებენ მსოფლიოს ოთხივე პუსტეში!
მე სალალობო სტრიქონი გიძლევნი ბარე ოთხასი!
დიდოსტატობა მეგუთვნის შენს ქებასა და ხოტბაში!
რაკი არავინ გამოჩნდა ამ ქვეყნად შენი მჯობნია,
ჩემპიონობის წამრთმევი თვითონ შენ შობე ე, სჯობია!

გათუ მელია

ეპიზოდები

ზოგი

სხვადასხვაგვარად სჭირდება ქაცა
ზემო სართული, როცა ის ადის:
ზოგს სავარძელი შეწერლობისათვის,
ზოგსაც — შეწერლობა სავარძლისათვის.

სიმაღლის აგადებულობა

კრიტიკაზე მაღლა დგახარ,
გაგიშებია ტაბლა,
ცხვირს მაღლა სწევ და მიტომაც
ხარ ყველაზე დაბლა.

არაჩეულებრივი დიალოგი

— შეილო, შრომა რომ გიყვარდეს,
საღმე საქმეს შეგირჩევდი...
— მამა, მე რომ მეტეშავა,
„ვოლგას“ როგორ შევიძენდი?

პრიტიქის პრიტერიში

გაქებენ? ალბათ სადღაც საქმე
ვერა გაქვს კარგად.
გლონძავენ? მჯერა, შენი წიგნი
რაიმედ ვარგა.

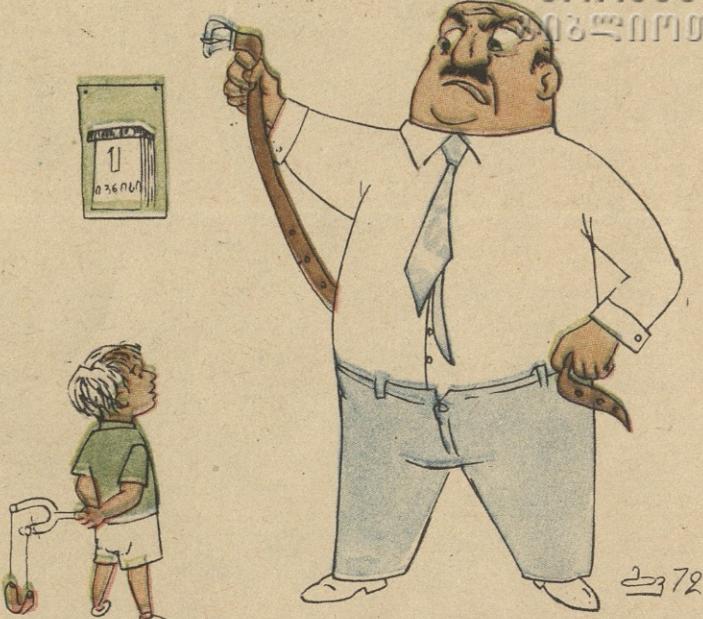
მშსაფლავები

ეკალს რადა რგავ? ამ გზაზე
ისეც ბევრია ქაცვი!
ადლი მიწისთვის დავრბივართ,
საწყლებს გაგვიწყდა ქანცი...
შენთან მოხვედრას სჯობია,
სულაც არ მოკვდეს ქაცი.

ქაბაზი გვლობანი

1 ივნისი ბავშვთა დაცვის საერთაშორისო დღეა.

ნახ. გ. ზირცხალავაძე
ეროვნული
გვერდის დღე

— აბა, აბა, უგეთები, ხომ არ დაგავიზუდა, დღეს გაშველა
დაცვის დღეა!

ჩაულილი საეპთაკლი

იმ დღეს საქართველოს თეატრალური საზოგადოების საწარმოო კომისიაზე პირველი საწყობის გამგე კალისტრატე ვიორგობიანი, ხშირი ქეიფის მიუხედავად, უქეიფოდ იყო. მის თვალშინ საოცარი სიცხადით, ერთიმეორის მონაცელებით, ხან წინდები გამოჩნდებოდა, ხან — ხელთათმანები და ხანაც — ხელჩანთები.

— ერთი სანდო კაცი ახლა ზიარებასავით მომიხდებოდა! — ამოიხრა კალისტრატემ და მერე, ჩანთების ნაცვლად, სიგრცეში საქსოვი სამერის ბრიგადირის — სიმონ სეფიაშვილის კონტრატები გამოისახა. მალე სიმონს მოჰყვენ ბათუმვატრობის №2 მაღაზის გამგე რუბენ ჯანაშვილი, № 4 მაღაზის უფროსი გამყიდველი შამულ ჯანაშვილი, ბავშვთა უნივერსალის სატრიკოუ — საგალანტერიო სექციის გამგე იური ბატარაია.

კალისტრატეს თვალები გაუბრწყინდა, სახე გაებაღრა და ხელისგული საშინალი მოექავა...
— სანდო ხალხია, აღურიცხველი ნედლიულიდან დამზადებული საქონელია, რალა დარჩა? მხოლოდ კონტრატენერებში ჩანთები, მერე კასამე „ჩანთამასავით“ აეწყობა.

გულისხადები სიმონ სეფიაშვილს გაანდო და მოქმედების ოპერატორი გეგმა შეადგინეს: სიმონს ამიერკავკასიის რეინიგზის თბილის სახალხო საღვარის საბარგო განყოფილებაში მცირებაბარიტიანი ორი კონტრატერი უნდა ეშვეთა, რომელსაც პირდაპირ კალისტრატეს საწყობს მიაყენებდნენ... კონტრატენერებში ჩაიტვირთებოდა 1500 წყვილი ხელთათმანი, 950 ხელჩანთა, 200 ცალი თავსაფარი, 6600 წყვილი ქალის წინდა, სულ 32. 935 მანეთის ღირებულების სამრეწველო საქონელი.

— მოგება? — მორიდებით იყითხა სიმონი.
— 27. 765 მანეთი, არც მეტი არც ნაკლები!
— განდაბას, არ მიყვარს ვაჭრობა! — თავშეეკებული სიხარულით შეიცხადა სიმონ ბატონია და უზენადებობი სამრეწველო საქონლით გამოტენილ საწყობში კინიაზ დავლური დაუარა. მერე ქუჩაში გავარდა, ქუჩიდან ფოსტის შენობაში შევარდა და ბათუმში რუბენის, იურისა და შამულის სახელშე საახალწლოდ

მისალცი დეპეშა აფრინა: „გილოცავთ, დაესწრით მრავალს, გზაზე ორი კონტრენტი, საქონელი მალუპტადია, ხელი არ ახლოთ, შეინახეთ ბნელ ადგილზე“.

ხელისგულის გვილი გადაედო ოპერაციის ყველა წევრს.

დეპეშის გაზიანის მეორე დღეს მატარებელმა ორი კონტრატერი ჩაიტანა ბათუმში, კონტრატერები, „ბათუმმრეწვაჭრობის“ ცენტრალური საწყობის ნაცვლად, პირდაპირ ბავშვთა უნივერსალში გააქანეს, გახსნეს და თვალი გაუბრწყინდათ: ზედნადებით, თითქოს „ბათუმმრეწველების“ საწყობის გაეგზავნა 600 წყვილი ქალის წინდა, 500 წყვილი ხელთათმანი, 400 ხელჩანთა, 370 ფარდა. ასე რომ, ზედმეტი საქონელი თავშესაყრელად მოზღვავდა.

ჯარასავით დატრიალუნენ გამდიდრების იშრაზე მოსული:

14.005 მანეთის საქონელი იური ბატარაიშ დაიტვოვა, რუბენ ჯანაშვილმა 8.860 მანეთის საქონელი მიითვალა, შამულელ ჯანაშვილს 1070 მანეთის საქონელი ერგო და როცა ათიათასი ბრიუნიტით დარწმუნებული იყვნენ, რომ მდინარიდან მშრალად გამოვიდნენ, სწორედ მატარებით დატრიალუნენ გამდიდრების იშრაზე მოსული:

— 14.005 მანეთის საქონელი იური ბატარაიშ დაიტვოვა, რუბენ ჯანაშვილმა 8.860 მანეთის საქონელი მიითვალა, შამულელ ჯანაშვილს 1070 მანეთის საქონელი ერგო და როცა ათიათასი ბრიუნიტით დარწმუნებული იყვნენ, რომ მდინარიდან მშრალად გამოვიდნენ, სწორედ მატარებით დატრიალუნენ გამდიდრების იშრაზე მოსული:

— უსაშელო არაფერია, — დაამედა კალისტრატე სიმონშია.

— დავტრიალუნეთ, გმოვცალოთ ზედნადებები, კუჩვენოთ გაგზავნილი

საქონლის რაოდენობა, გულმავიწყობა მოვიში

ზეზოთ, სკლეროზი კანინით არ ისჭება, ახალი

ზედნადებები მაგიდაზე დაგაწყოთ, ძეველი ვავაქმოთ და საქმეც მოკვარას დასჭირდება.

— საწყობი რომ დალუქულადა?

— ლუქის გეშინია?.. გახსნენი, დილით მილი-

ცაში გამოცხადები და იტყვი, ვილაცა გაუ-

სხსნია-ოქენ და ყველაფერი ამით დამთავრდე-

ბა.

მართლაც, ყველაფერი ისე გაეთდა, რო-

გორი მატარების გამარტინის შემთხვევაში.

— ასე დადგინდა, რომ ხელისგულის ქაბილა

გრიგორი გამოვიდა.

„რევიზორის“ ახალი ვარიაცი

ეს დღე არაფრთო არ განსხვავდებოდა სხვა დღეებისაგან „თბილქსოვილვაჭრობის“ №8 მა- დაზის გამყიდვების ი. ჩ — შეიძლებათვის. მან თავაზისანობით მოუზომა მუშტარს საშარ- ვლე, „შეგიდობაში გაცვეთა“ უსურება და მაქ- რალით ოსტატურად გადასერა ქსოვილი. მერდეველმა კომწრიდ გახვეული შენახენ იღ- ლაში არიდო და ის იყო გასასვლელისავენ გაემართა, რომ წინ სამი აყლაყუდა მიმაკაცი შეეფერა.

— მოქალაქე, გთხოვთ ერთი წუთი შეჩერ- დეთ, — ოფიციალური ტონით მიმართა ალ- ბერტ მიქელიანს ერთმა მათგანმა. — ჩვენ ორგანის მუშაკები ვართ, დღეს საკონ- ტროლო შემოწმებას ვატარებთ.

უცნობმა „კონტროლორებმა“ გამყიდველს ბრალი დასდეს მასში, რომ იგი მაღლას დეფ- ცატურ საქონელს გამორჩენის მიზნით, დაბლის ქვეშიდან ზედმეტ ფასებში ყიდის. მერე „წეს- სამეცნი კველანი ერთად შევიდნენ მაღაზიის დირექტორთან და „შემოწმებლებმა“ დაა- გრეს წითელყდანი საბუთები.

დირექტორს ფერი ეცალა, გამყიდველსაც მუხლები მოეცეცა. დაწყეს ს ცენტრალურადა ბოლოს, ცოტოდებინ ვაჭრობის შემდეგ საქმეს ჩინგბული ფონალი მიეცა: მაღაზიის მუშაკთა მიერ მიზრომეულმა სამასმა მანებშა წამსვე შეა- ნელა „კანონის დამცელა“ რისხა. ისინი თავაზიანდ გამოეწვია დობნენ გულუხვ მასპინ- ძლებს, სამარატინდ გამურნენ რესტრან „სანაპიროსაკენ“ და ყოველი შემთხვევისა- იგის „დაზარალებული“ მუშტარიც თან გაი- ყოლის.

— შენი საღლეგრძელო იყოს, ჩემო ალ- ბერტ — პათოსით წარმოსთვევა გიორგი იქრო- პირიძემ და სამარატინ ღირინთ სავსე ჭიქა მყი- დველ-გამყიდველ ალბერტ მიქელიანის ჭიქას პატივისცემის ნიშნად ფსერზე მიუჯაჭუნა. მას შეთა კინწურაშვილი და ალბერტ ოქრუაშვი- ლიც შეუერთდნენ.

— ღმერთმა გამორავლოს შშიშარა და ბრი- ყვი ადამიანები! — წარმოითვევა მორიგი საღ- ლეგრძელო და საამო „წინანდალი“ მტაცებელ- თა ხახში ზედიზედ დაიცალა.

სწორედ ამ სიმტკბილობაში იყვნენ მმა- ნაფიცები, როცა მათ მეხსიერთ თავს დაცეცნ საქართველოს სსრ შინაგან საქმეთა სამინის- ტროს სისხლის სამართლის სამდებრო სამართ- ვლოს მუშაკები, რომელთა დანაგვაზე საწ- ყლებს უძვალო მწვადი ყელში გაეჩირათ და ოქროთი მოვარაყებული ჭიქები ხელიდან გაუ- ვარდათ.

ამჯირად ორგანის ნამდვილმა მუშაკებმა ნამ- დვილად ამხილეს თაღლითები. მორომოქმედ- თა ბიოგრაფიისა და საქმიანობის დადგენისა- ივის დიდი დრო და შრომა არ იყო საჭირო: ალბერტ მიქელიანი, მყიდველის როლის უბალო შემსრულებელი, აღრე სამჯერ ნასა- მართლევი გახლავთ თაღლითობისთვის. პრო- ფესიონალმა თაღლითმა შეგირდებაც უსაფე- რისა შეკრის. მისი ხელობა დამზარე პროფე- სიად სწრაფად აითვისეს უმალესი იურიდიუ- ლი განათლების შექნე გიორგი იქროპირიძემ და ალბერტ ოქრუაშვილმა, ამ უკანასკნელს ჯი- ბეში უბოვეს გმომალული სამსი მანეთი, ხო- ლო ბინი ჩერეკის დროს — „კოროვინის“ სის- ტემის პისტოლეტი საბრძოლო ვაზნებით. ასევე დაღვინდ უსაქმერობითა და მუქთაბორით ცნობილ შოთა კინწურაშვილის ვინაობაც.

„კანონის დამცელებს“ ახლა საიმედო იც- ავს კანონი.

პ. სოლომონია

გიორგელის ხა
მწვერვალის ეტრიფა, ურიგოდ
გულის მტკიცე კოშკი აიგო,
სკობის ისე სწერო, რომ იყო
ცველა მკითხველმა გაიგო!

გულწრფელი პასუხი
გვითხავ, ძმიბილო, როგორ
მოგვწონს

ჩვენ შენი წიგნი?
გვახსევოს, გვსმენია რაც იყავ და
რასაც მდეროო.
ახალაც უდი მოგვწონს შენი წიგნის
და იმის შიგნით,
უკეთესს შენგან ჩვენ არაფერ
გამოველობით!

გეპორის უზრი
მეტორის ყური მე დაგლევილ
ხურინს მაგრებს,
მეტადრე მაშინ, საიდუმლო
თუ შედ ვარდება.

გეპორი იმის გირ ენაზე
გადმოავრცებს
და ამის შემდეგ ის აღვილად
გაიფანტება!

დასკვან
ამბობთ: მეცადინია,
მუდამ არა სცალია,
ტვინის ჰყლეტა დიდია —
შედეგი ბი შერთალია,
დოე-ლამ სამსახურში ზის.
ერთჯულია ძალიან?
...იქნებ, საქმე არ იცის
და ეს იმის ბრალია!

ეპიზადი ციცაპი

ბ ა ლ ა დ ა გამოსწორებულ ღიოზე

...იყენებდა ორშაბათობით,
ხომ იცით, ეს დღე რას ნიშნავს.
ყანწია და ჭიქით სკელებოდა
დილიას, სალამოს, გარიყრას.
მერე რა ეცა, რა მოხდა,
რა ჭადომ ჩამოიახა,
თანდათან ყველას მოურჩა
ჭავრი და გულის იარა.
ლოთი ალყობოს სათოფედ
არა და არ ეგარება.
სიდედრია დაკლა დედალი,
კარტი გაშალეს ჭალებმა.
სიძე ჭუაში ჩავარდა,
თვითონ იყიდა უყლაბა,
მუსრი გავლო ოჯახში
თავულს, რეს და ზინდის მურაბას.
თვალშაც გამოიხდა,
იღვიძებს ენებალაშტრალი,
ჭიბე სავსე აქცს კანტეტიო,
პორტულელით დაჭვის ნამცვარი.
სარცეს არავის ანებებს,
„უთოში“ არ ჟეას ბადალი.
იცინის, ამბობს: „აქამდე
კუოფალუარ შტერი, ადალი..“

რესტრონის ტაბუ დაადო,
ეტრიფა „ქორწილს“ და ვა შენ,
დაბადების დღე უსენებ,
თავ-პირში მუშტებს დაგიშენს.

ჯან-ლონებს იყრებს, კაზლება
თოვლში, ზღვას და დელგაში,
იქნება. ლექსიც მოსხვოს,
უხცე კი უზის გვგმში.

ცოლი „ადესას“ თავშობს,
თხოვნა გადადის თხერაში.
არყოთ და პურის ნატეხით
სიდედრი დასდევს თოახში:

— ეს ერთი ჭიქა დალიე! —
არის ხევწა და მუდარა, —
თავლიც გვაქვს, რძეც და მაწონიც,
განახულია მურაბაც.

ეს ერთი ჭიქა გვაღირსე,
საღ გაგონილა ამფერი,
კაცი არა ხარ ამდენი
მოგულას სიფხიზლე, დათვერი
იმისი:

— დალიე!
— არ დაგლევ!

არც სეამ, ნალია ეს ფაქტი
და თუ კელაც ასე გაგრძელდა,
სიმამრს დაარტყას ინფარქტი.
სახლში სხვა დარღო ჩამოწვა,

ეპეი დღითიდღე იჯრდება.
მართლაც, რას უნდა ნიშნავდეს
ასევე გამოუხიზლება?

არღალიონ გარდალეიშვილი

საქართველოს სსრ

პროკურატურის

ორგანოების ბუშაკება!

ორმოცდათ წელს გილოცავთ

საბჭოთა პროკურატურის!

თქვენი საქები სიტყვების

დ ე ბ ა შ ი ვ არ გართული.

მიდიოდით და მიდისართ

ბრძოლის და შრომის ძნელი გზით

და, ე მ ა რ თ ი ს ა ს ა მ ა რ თ ლ ი ს , —

ეს არის თქვენი დევიზი!

ერთ საქმეს ვემსახურებით,

ერთია ჩვენი მიზანი!

დანაშაულის აღმოცხვრა

უპირველესად ვიცანით!

გთხოვთ, დროშა ჩვენი კანონის

სულ უფრო მაღლა ასწიოთ,

„ნიანგის“ ყველა ნომერი

მიიღოთ უ გ ა ს ა ც ი თ დ !

„ნიანგის“ დავალებით — ზ. ბოლქვაძე

ნ ა კ ვ ა ს ე ბ ა ლ ი

დისერტაცია — დესერტაციის უვერ- ტიურააო.

ბიულეტენი ისეთი ქაღალდია, რო- ლითაც შეგიძლია წახვიდე სანალირო, ქორწილში, ფეხბურთზე და სხვ.

გ ი გ ლ ა გ ა ს ტ ა მ ა მ

სააგადმყოფოში ჯერ ჯიბეს სინჯავენ,
მერე — ავაღმყოფს.

ტაქსის მანქანა საკუთარისგან ჭალი- კის ჩარებით განსხვავდება.

ლვინი ლიანით ლუაღებული სას- მელია.

სააგადმყოფოში გამოიდველი გახლავთ.

საერთაშორისო უშტატო გამყიდველი

ლ. ბ.

— ნა გეშინია, ცანცარ, ჩემი
თველით ვნეა, ადემიანები, სოფლის
განაპირობა რავდნენ, აქ ტყე
უნდე გავაშენოთო, მრაპონიერებს კი
იქრალებ არალენ!

— 000, სულელო, აღგათ, მინოს
იღგანდნენ!

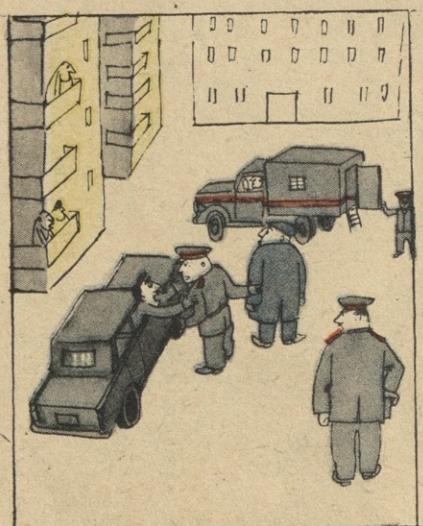

— ქადაღ, იცოდე, რომ მოგავდე-
მ, ყველაფერი გაყიდე და უკრ-
-ვერცხლი ჩაგათანა, აჩათ არ აგინა-
ბინო ჩემი თავი!

— ხომ გაგაფრთხილეთ, რომ შე-
მომენება მოვიდოდით? სად არის
თანამშრომლები?

— რომ გაგაფრთხილეთ, სოროდ
იმითომ გაიცინებ და ეს დამთოვს,
შენ რისი გმინიარ.

— უფროსო, ხაზეინეა მითხა, ად-
დამიცადო. რამდენ ხახი გამოუ-
ვებო?

— ას, ცხრა-ჯო ჭელიჯდუ.

ჩ ი ნ ი კ

„ხელი“, უფა, სკეპ ბაშეირეთის საოლქო კომიტე-
ტის ორგანო

პ რ ი ნ ს ი პ კ უ ლ ი რ ბ

— ამის მოთმენა აღარ შეიძლება... სახალ-
ხო დოვლათის მტრუბებულებს არავითარი დან-
დობა! მოამზადეთ დადგენილების პროექტი,
დღესვე მოიწვეოთ გამგეობა. — თქვა კოლმე-
ურნების თავმჯდომარებრი.

— ორი აზრი არ არსებობს, — უპასუხა
მოადგილემ, — პროექტის პროექტი უკვე მშა-
და მაქეს. ნება მომეცით, წაგიკითხოთ: „ათი
ცენტრერი ხორბლის მოპარვისთვის, სამსა-
ხურებრივი მოვალეობისადმი გულგრილ
დამყიდებულებისთვის, სამსახურში სისტე-
მატურად არაფხიზელ მდგომარეობაში გა-
მოცხადებისთვის კოლმეურნეობა „ურა-
ლის“ საწყობის გამგე ხურმატულინი მოიხ-
სნას დაკავებული პოსტილან“.

— კარგი დაწერილია. დროა, ბოლო მოე-
ღოს ასეთ თაღლითებს! ახლავე შეკრიბეთ
გამგეობა. თუმცა, მათხოვე ერთი ეგ პროექ-
ტი... რადგანაც გამგეობას ვიწვევთ, პროექ-
ტი ის უნდა იყოს შედგენილი, რომ წყალი
არ გაუვიდეს... კეთილი და პატიოსანი... ესე
იგი, მოიხსნას. თანხმა ვარ. მაგრამ პრო-
ექტში ლირს ჩაგრერით, რომ ათი ცენტრერი
მოიპარა? ამას ათასი მითქმა-მოთ-

ქმა მოყვება. მერე ისევ ჩვენ გაგვაძრობენ
ტყავს, სად იყავით აქამდეო... თუ კაცი ხარ
ქურდობა წაშალე! ტაქ, ტაქ... ახლა კარგად
გამოიდის...

— მე თუ მყითხავთ, — ჩაპო ცხვირი
პროექტში მოადგილემ, — არც ეს ფრაზა
ჟღერს კარგად: „სამსახურში სისტემატურად
არატხიზელ მდგომარეობაში გამოცხადები-
სთვის“... თავისთავად სწორია, მაგრამ, აბა
დაუკვირდით, ამხანავ თავმჯდომარე, ამ
შემთხვევაში ჩვენ როგორლა გამოვიყურე-
ბით?

— მართლაც, ხომ გვეტყვიან, რატომ არ
გადაუცით სასამართლოს? ამოშალე! ახლა

სიპიტო დილიდანვე კარგ ხასიათზე
გახსელათ. ხუმრიბა ხომ არ იყო! გასთონ,
სამართველოს რიგით საქმისშარმო-
ებელთან, სტუმრად თვითონ არქიპეტი
მოლიოდა, მეულლესთან ერთად. მართა-
ლია, ამ უკანასკნელს არცთუ ისე დიდი
თანამდებობა აქვთ, მაგრამ, სამართლოდ,
მასთან ყველაფრის შოგნა შეიძლება.
დიახ, „შოგნა“ და არ ყიდეა!

ცოტა არ ესიამონა სიბრტოს, როდე-
საც დაინახა, რომ არქიპეტი და მისი მე-
ულლე ტრამვათ მოვიდნენ, მაგრამ
თავმემდებობაში ჩამოაზიარება და თვა-
ლის დასამხამაგებაში გაიშალა სუფრა,
ათასგარი სურსათ-სანოვაგით აიგოს,
თახეში მაღისალმდერელი სურნელება
დატრიალდა. სტუმარი უხერხელული შე-
ისმუშან, მხედრები აჩენა, ჩა საჭიროო,
თქვა, მაგრამ სიპიტოშ ესეც გადამტეუ-
ბულ თავმდაბლობაში ჩამოაზიარება.

„ტყუილად გრერევიულობდი, არ მო-
ვაო... მოვიდა კი არა, შეულლეც კი მას-
ტუმრა“...

სიპიტომ ხუთვარსკვლავინ „გენ-
რალს“ წამოავლონ ხელი და ჭიქა ააცილ.
ენაც გაიკრიფა, შეაქო სტუმარი და
სასმისი ბოლომდე გამოცალა. სტუმარმა
მორცხვად გადაიხადა მაღლობა და მა-
ნაც სულმოუთქმელად გამოცალა ჭიქა.
კეთილშობისა სიხოხ ურნერებულივით
დაუარა სიბრტოს სხეულში, ნერატებით
აუზუშუნა თვალება, მთელი გრძნობით
შესციცინა სტუმარს და დათაულულად
წამოიწყო:

— თითქმის გვერდიგვერდ გვერ-
დობთ, არქიპეტი, და იშებითად ტა ვედე-
ბით. ხშირად უნდა მობრძანდეთ, ისე.
უბრალოდ, ყოველგვარი უხერხელობის
გარეშე!

სტუმარმა, თანხმობის ნიშანად, თავი
დაიჭინია. არალიც თქმა დაპირი, მაგრამ
გადაიჭინია.

„იქნებ რაიმეს თქმას აპირებს, —
დაასკენა სიპიტომ, — ბოლოს და ბო-
ლოს, მეც ხომ საჭირო კაცი ვარ... ნერა,
მთხოვდეს! ეს ხომ მისივე სიტყვებია:
„ხელი ხელს ბანს და ორივე ერთად
კი — ბისიცა...“

როდესაც ბაზის უფროსმა პირებულად
უთხა: „ჩემი სიპიტო, ათასაირი კრი-
ენტი არსებობს და ყველას თავისებუ-
რა უნდა მოემსახუროთ“, სიპიტო პარ-
გალ ვერ ჩაწვდა ამ სიტყვების სიბრძნეს.
არქიპეტი სამ ჯგუფად ჰყოფდა „ლიენ-
ტებს: პირველებს, ცოლების საშუალე-
ბო თაობების მომართვით წარ-

სთვაზობდა იშვიათ საქონელს; მე-
ორებს უბრალოდ უას არ ეუბნებო-
და, როცა ისინი სთხოვდნენ; მესამებს
კი ალტმენებდა: რას ამბობთ, კაცი, ასე-
თა სკონელი არც არასოდეს გვერნია და
არც გვერნებათ. სიპიტოს იმგრა ჰქონდა,
რომ ამ ქეიუის შემდეგ მეორე ჯგუფის
მთხოველებიდან, პირველ გვერნში გა-
დანაცვლებდა, მაგრამ... ლერომა და-
წყველოს ეს „მაგრამ“ ყველოვის უა-
დგილო დაგილას უნდა გაეჩირის! ა-
რქიპეტიმა თევში გასწია, პაპიროს გა-
ბოლა დაულისცონივით შთავონე-
ბულმა წარმოასვე:

— მდა... ძნელი გამოსაცნობია ადამი-
ანი... — მასპინძელმა ჭამა შეწყვიტა. ა-
რქიპეტიმა კი გადაქანა-გალმოაქანა მსხალ-
ვით თავი და გოლობრენლად თქვა:
გულახალად რომ გითხრა, არ მეონა,
თუ დამბატოებდი!

— რას მიეც-მოეცება, — გაიფიქრა
სიპიტომ. — რა ღრის სანტიმენტალო-
ბა“. ხამაღლა კი დაუმატა: —
— რას ამბობთ, ბატრონ, თქვენი
სტუმარია ჩემთვის დიდი პატივი!
— როგორ გვეცდებათ, რის პატივი, —
შეაწყვეტინა არქიპეტიმა და ზონტროსა
ტიი შეაჩინა.

— მათიალი გითხრა, აღრე სულ
სვანარი წარმოდგენა მქონდა შეწყე-
ცებულებრიბდა, გულშეცვლილი არაა, ისეც
სხვასავით გამორჩენაშე ფიქრობს-მეთ-
ქი. რას ვიფიქრებდი, ასეთი სპეტაკი
ადამიანი თუ იყავია?

— რაში, ბატრონ, საქმე? — იყითხა
შეზინგბულმა სიპიტომ.

არქიპეტიმ ამითხობრა და სევდიანად
გახედა, სიცრუცი...

— ერთი თვეა რაც ბაზიდან მომხს-
ნეს... ასე, ასე, ჩემ კარგო! ძნელია
ადამიანის ცრიბა, ერთმა თავგასიტებულმა
ლეს, გვერდილი არაა, ისეც სხვასავით
გამორჩენაშე ფიქრობს-მეთ-ქი. რას ვიფიქრებდი,
ასეთი სპეტაკი ადამიანი თუ იყავია?

— რაში, ბატრონ, საქმე?

— უფლაუერი ნოთლი გახდა. სიპიტომ
საგრძნობლად მოწყინა. ულიმბილი
გადამდებარება სულრას. მზერა შეგრძელებულ
გვერდის შემთხვევაში, მოიხილა ტა-
ქვენი და გოლობრენლად სტუმრები.

— არაფრია, ფეხითაც კარგად წაბ-
რინდებინ!

72-979

+
1972
B
76187

ჭირობულად 300 ტნაბური ვარიანტი

ჭირობულად გეგლს: — რატომ გაქვს ასეთი გინერი ხელები?